

สวีเดน 360 องศา (360° SWEDEN)

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ที่ตั้ง สวีเดนเป็นหนึ่งในประเทศที่อยู่เหนือสุดของโลก ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของทวีปยุโรป ทางทิศตะวันออกของคาบสมุทรสแกนดิเนเวีย เป็นประเทศที่มีชายฝั่งทะเลซึ่งมีระยะยาว จรดทะเลบอลติกและอ่าวบอทเนีย ทิศตะวันตกมีพรมแดนติดกับประเทศนอร์เวย์ ทิศเหนือติดกับฟินแลนด์ ทิศใต้ติดกับเดนมาร์ก โดยมีสะพาน Öresundsbron ที่ใช้ในการเชื่อมต่อระหว่างกัน

เมืองหลวง กรุงสตอกโฮล์ม

พื้นที่ 450,295 ตร.กม. ซึ่งเป็นขนาดพื้นที่ที่ใกล้เคียงกับประเทศไทย และมีแหล่งน้ำ 8.67% ความยาวของประเทศจากเหนือจรดใต้คือ 1,572 กม. และ ความกว้างของส่วนที่กว้างที่สุดคือประมาณ 500 กม.

ภูมิประเทศ ทางทิศตะวันตกของสวีเดนมีทะเลบอลติกและชายฝั่งทะเลบอทเนีย ซึ่งมีอิทธิพลสำคัญ ต่อสภาพภูมิอากาศ ทางทิศตะวันออกมีเทือกเขาสแกนดิเนเวีย ซึ่งแบ่งชายแดนประเทศสวีเดนและนอร์เวย์ออกจากกัน พื้นที่ส่วนใหญ่ทางตอนใต้ของประเทศใช้สำหรับทำเกษตรกรรม และมีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น นอกจากนี้ยังมีป่าไม้ปกคลุมในเนื้อที่ส่วนใหญ่ของประเทศ โดยมีศูนย์กลางอยู่บริเวณ Mälardalen Öresund และ Göteborg ตอนใต้ของ Götaland ยอดเขาที่สูงที่สุดของสวีเดนคือ Kebnekai ซึ่งมีความสูง 2,111 เมตรจากระดับน้ำทะเล เกาะที่ใหญ่ที่สุดคือ Gotland และ Öland ทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดคือ Vänern และ Vättern

สวีเดนแบ่งออกเป็นสามภาคหลักๆ ได้แก่ โยตตาลันด์ ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศ เป็นที่ราบ และมีป่าไม้ ภูมิภาคประเทศปกคลุมไปด้วยต้นไม้น้อยประเภทโบ สเวียลันด์เป็นที่ราบอุดมสมบูรณ์ มีทะเลสาบจำนวนมาก และนอร์ลันด์ เป็นภูมิภาคตอนเหนือของสวีเดน มีภูเขา ป่าไม้ และแร่ธาตุ จำนวนมาก ประมาณร้อยละ 15 ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศตั้งอยู่เหนือขึ้นไปจากอาร์กติกเซอร์เคิล ภูมิภาคประเทศปกคลุมไปด้วยต้นไม้น้อยประเภทต้นสนและต้น Björk

ภูมิอากาศ ถึงแม้ว่าสวีเดนตั้งอยู่ทางตอนเหนือ ของโลก แต่ได้รับอิทธิพลของกระแสลมอุ่นกัลฟ์สตรีม ทางตอนเหนือของอาร์กติกเซอร์เคิล และพระอาทิตย์ไม่ตกดินในช่วงของฤดูร้อน (Midnattssol) ทางตอนเหนือสุดของสวีเดนที่ใกล้ขั้วโลกเหนือสวีเดนจึงเป็นหนึ่งในประเทศที่มีปรากฏการณ์พระอาทิตย์เที่ยงคืน และแทบไม่สามารถมองเห็นพระอาทิตย์ได้ในฤดูหนาว

ทางตอนเหนือสุดของสวีเดนมีภูเขาจำนวนมาก และมีภูมิอากาศแบบ “ซับอาร์กติก” คือ หนาวจัดในฤดูหนาว และมีหิมะมาก ส่วนฤดูร้อนมีระยะสั้น อากาศเย็นปานกลาง อุณหภูมิเฉลี่ยในเดือนมกราคมอยู่ที่ 0 องศา ทางภาคใต้ -2-3°C ทางตอนกลางของสวีเดน และประมาณ -16°C ทางตอนเหนือ ส่วนในเดือนกรกฎาคม อุณหภูมิอยู่ที่ประมาณ 17-18°C ที่ Götaland และ Svealand และประมาณ 10°C ทางตอนเหนือของประเทศ ส่วนปริมาณน้ำฝนในแต่ละปีแตกต่างกัน อัตราเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 1,000 มม.

1.2 ข้อมูลประชากร

จำนวน 9,723,809 (July 2014 est.)

ความสามารถอ่านออกเขียนได้

ประชากรทั้งหมด: 99%

ชาย: 99%

หญิง: 99%

โครงสร้างอายุ

0-14 ปี: 15.4% (ชาย 724,724/หญิง 682,451)

15-24 ปี: 12.9% (ชาย 602,347/หญิง 574,650)

25-54 years: 38.8% (ชาย 1,790,185/หญิง 1,745,108)

55-64 years: 12.4% (ชาย 561,460/หญิง 564,861)

65 ปีขึ้นไป: 20.5% (ชาย 841,211/หญิง 1,032,426) (2013 est.)

โครงสร้างเพศ

แรกเกิด: 1.06 ชาย/หญิง

0-14 ปี: 1.06 ชาย/หญิง

15-24 ปี: 1.06 ชาย/หญิง

25-54 years: 1.04 ชาย/หญิง

55-64 years: 1 ชาย/หญิง

65 ปีขึ้นไป: 0.81 ชาย/หญิง

ประชากรทั้งหมด: 0.98 ชาย/หญิง (ปี 2557)

ชนชาติ มีชนชาติหลักได้แก่ Swedes ที่เหลือเป็นชนกลุ่มน้อย ที่สำคัญได้แก่ Finnish, Finns, Yugoslavs, Danes, Norwegians, Greeks, Turks จำนวนประชากรที่เกิดในต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างมากในคริสต์ศตวรรษที่ 20 ซึ่งเป็นผลมาจากการย้ายถิ่นฐานภายในกลุ่มนอร์ดิก การอพยพของแรงงาน และผู้ลี้ภัย สวีเดนจึงเป็น ประเทศที่มีผู้ย้ายกลับเข้ามา จำนวนมากภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง กลุ่มที่ย้ายถิ่นฐานมาจากต่างประเทศที่ใหญ่ที่สุดมาจากฟินแลนด์ รองลงมาคือตุรกี เยอรมนี เดนมาร์ก นอร์เวย์ โปแลนด์ อิรัก อิหร่าน และอดีตยูโกสลาเวีย โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เกิดในสวีเดนย้ายกลับเข้ามา

ศาสนา ประมาณร้อยละ 75 ของชาวสวีเดนเป็นสมาชิกของคริสตจักรแห่งสวีเดน ซึ่งเป็นนิกายลูเธอรัน นอกจากนั้นยังมี นิกายโรมันคาทอลิกที่มีความสำคัญ ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาอันดับสองของประเทศ เนื่องจากเป็นศาสนาหลักของผู้อพยพ

ภาษาทางการ ตามประมวลกฎหมายภาษาที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 กรกฎาคม ค.ศ 2009 ให้ใช้ภาษาสวีเดนเป็นภาษาหลักทางราชการ และยังมีภาษาของชนกลุ่มน้อย (Minoritetsspråk) ที่เป็นที่ยอมรับว่าเป็นภาษาราชการอยู่อีก 5 ภาษา คือ 1.) ภาษา Finska 2.) ภาษา Meänkieli-ภาษาฟินแลนด์ที่พูดกัน ที่เมืองทอร์เนดอล 3.) ภาษา Romani-ภาษาของชาวยิปซี 4.) ภาษา Samiska-ภาษาของชาวซามอเรียซึ่งเป็นชนชาติพื้นเมืองดั้งเดิมของสวีเดน 5.) ภาษา Yiddish-ภาษายิว

2. ข้อมูลเศรษฐกิจ

2.1 ภาพรวมการค้าระหว่างประเทศ

สวีเดนเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก เมื่อ 1 ม.ค. 1995 และสหภาพยุโรปเมื่อปี 1995 นโยบายและกฎระเบียบทางการค้าทั่วไปจึงเป็นไปตามนโยบายการค้าร่วมของสหภาพยุโรป

สำหรับสถิติการค้าระหว่างประเทศของสวีเดนในปี 2013 การนำเข้าสินค้าจากทั่วโลกมีมูลค่า 159,862 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีการขยายตัวลดลง 2.66% เมื่อเทียบกับปี 2012 ส่วนการส่งออกมีมูลค่า 167,723 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีการขยายตัวลดลง 2.98% เมื่อเทียบกับปี 2012 การนำเข้าสินค้าจากประเทศไทยมีมูลค่า 595 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนการส่งออกสินค้ามายังประเทศไทยมีมูลค่า 646 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) ของสวีเดนในปี 2013 มีมูลค่า 552,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น 0.9% เมื่อเทียบกับปี 2012

ประเทศคู่ค้าที่สำคัญได้แก่ ประเทศยุโรปตะวันตก อาทิ นอร์เวย์ เยอรมนี ฟินแลนด์ เดนมาร์ก สหราชอาณาจักร และ ประเทศนอกสหภาพยุโรป อาทิ สหรัฐอเมริกา จีน และรัสเซีย

รายการสินค้านำเข้าที่สำคัญของสวีเดนประกอบไปด้วย แร่ธาตุ เครื่องจักรกล ยานพาหนะ พลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาและเวชภัณฑ์ เป็นต้น ส่วนรายการสินค้าส่งออกที่สำคัญของสวีเดนประกอบไปด้วย เครื่องจักรกล ยานพาหนะ แร่ธาตุ กระดาษ ผลิตภัณฑ์ยาและเวชภัณฑ์ เหล็ก และพลาสติก เป็นต้น

สวีเดนเป็นประเทศที่เน้นการค้าเสรีมากที่สุดประเทศหนึ่งของโลก และเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจพึ่งพาการส่งออก โดยรายได้จากการส่งออกมีมูลค่าประมาณร้อยละ 40 ของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (GDP) และมากกว่าร้อยละ 70 เป็นสินค้าออกทางด้านอุตสาหกรรม การค้าระหว่างประเทศส่วนใหญ่ค้าขายกับประเทศในยุโรป

2.2 การพัฒนาทางเศรษฐกิจ สวีเดนนับเป็นประเทศที่ภาคอุตสาหกรรมมีระดับการพัฒนาที่สูงมาก ภาคเกษตรกรรมซึ่งเคยเป็นภาคเศรษฐกิจหลักของประเทศ ในปัจจุบันมีการจ้างงานน้อยกว่าร้อยละ ๒ ของแรงงานทั้งหมดในปัจจุบัน

2.3 อุตสาหกรรมดั้งเดิม ที่สำคัญได้แก่ การป่าไม้ เหล็ก และไฟฟ้าพลังน้ำ

2.4 อุตสาหกรรมหลักในปัจจุบัน อุตสาหกรรมหลักของสวีเดนในปัจจุบันคืออุตสาหกรรมขั้นสูง อาทิ รถยนต์ อากาศยาน อาวุธ และเวชภัณฑ์ ซึ่งมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก ทว่าการที่สวีเดนมีประชากรจำนวนไม่มาก ทำให้ตลาดภายในประเทศมีจำกัดและจำเป็นต้องพึ่งพาการส่งออก สวีเดนจึงเป็นแหล่งกำเนิดของบริษัทที่ประสบความสำเร็จในตลาดโลกจำนวนมาก เช่น วอลโว่ ซาบ อีริกสัน อีเล็กโทรลักซ์ และเอชแอนด์เอ็ม

2.5 ความสามารถในการแข่งขัน สวีเดนได้รับอันดับ 6 จากการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของ World Economic Forum ประจำปี 2013/2014

2.6 นโยบายด้านการเงิน สวีเดนมีการเก็บภาษีในอัตราสูงเช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค ธนาคารแห่งชาติสวีเดน Sveriges Riksbank เป็นธนาคารกลางที่เก่าแก่ที่สุดในโลก ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1668 (พ.ศ. 2211) ในปัจจุบัน นโยบายของธนาคารกลางให้ความสำคัญกับเสถียรภาพของราคา

2.7 สกุลเงิน สวีดิชโครนา (Swedish Krona, SEK) ปัจจุบันสวีเดนยังคงใช้สกุลเงินสวีดิชโครนาเนื่องจากในปี พ.ศ. 2546 ได้มีการลงประชามติเกี่ยวกับการใช้สกุลเงินยูโร ซึ่งร้อยละ 56 ลงคะแนนเสียงไม่เห็นด้วยกับการใช้เงินยูโร

2.8 การลงทุน มูลค่าการลงทุนในต่างประเทศของสวีเดนคิดเป็น 30,489.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2012 (International Trade Center) สวีเดนเป็นประเทศอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมดั้งเดิมที่สำคัญของสวีเดน ได้แก่ การป่าไม้ เหล็ก และไฟฟ้าพลังน้ำ แต่ในปัจจุบัน อุตสาหกรรมขั้นสูง เช่น รถยนต์ อากาศยาน อาวุธ และเวชภัณฑ์ เข้ามามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจอย่างมาก สาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้สวีเดนเป็นประเทศที่มีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยี สูงมากเนื่องจากบริษัทของสวีเดนสนับสนุนการลงทุนในด้านการวิจัยและการพัฒนาผลิตภัณฑ์จึงทำให้บริษัทสวีเดนอยู่ในแนวหน้าของโลก และยังมีบทบาทในการลงทุนต่างประเทศ ทำให้อัตราการลงทุนในต่างประเทศของสวีเดนเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรหรือผลผลิตมวลรวมภายในประเทศสูงที่สุดประเทศหนึ่งในโลก และการที่สวีเดนมีประชากรไม่มากนัก ทำให้ตลาดภายในประเทศจำกัดและต้องพึ่งพาการส่งออก สวีเดนจึงเป็นแหล่งกำเนิดของบริษัทที่ประสบความสำเร็จในตลาดโลกจำนวนมาก เช่น วอลโว่ ซาบ อีริกสัน อีเล็กโทรลักซ์ เอชแอนด์เอ็ม เป็นต้น นอกจากนี้ สวีเดนยังคงลงทุนอย่างต่อเนื่องในโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพสูง โดยเฉพาะด้าน Information Technology (IT) และ Broadband ขยายเครือข่ายถนนและรถไฟ นอกจากนี้รัฐบาลยังให้การสนับสนุนการลงทุนในด้านการวิจัยและการพัฒนาเพื่อเป็นผู้นำด้าน IT Infrastructure

3. การเมืองและสังคม

3.1 ระบบการปกครอง สวีเดนมีการปกครองโดยระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขภายใต้กฎหมาย รัฐธรรมนูญ และรัฐบาล อำนาจการปกครองมาจากการเลือกตั้งของประชาชน รัฐสภามีอำนาจนิติบัญญัติในประเทศสวีเดน ประชาชนเลือกผู้แทนราษฎรจำนวน 349 คนเข้าไปเป็นสมาชิกรัฐสภา และรัฐสภาเลือกนายกรัฐมนตรี ซึ่งมาจากผู้นำพรรคการเมืองที่ได้รับจำนวนเสียงมาก รัฐสภาของสวีเดน เรียกว่า Riksdag ใช้ระบบสภาเดี่ยว ซึ่งสมาชิกมาจากการเลือกตั้งทุกๆ 4 ปี การเลือกตั้งนั้นใช้ระบบสัดส่วน โดยพรรคการเมืองต้องได้รับเสียงจากทั่วประเทศอย่างน้อยร้อยละ 4 หรืออย่างน้อยร้อยละ 12 ในเขตเลือกตั้ง จึงจะได้รับที่นั่งในรัฐสภา

3.2 พระมหากษัตริย์ พระมหากษัตริย์สวีเดนเป็นประมุขแห่งรัฐ ซึ่งองค์ปัจจุบันคือสมเด็จพระราชาธิบดีคาร์ลที่ 16 กุสตาฟ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นตัวแทนสูงสุดของประเทศ แต่ไม่มีอำนาจทางการเมือง

3.3 นายกรัฐมนตรี เฟรดริก ไรน์เฟลด์ท์ (Fredrik Reinfeldt) (ปี 2006-ปัจจุบัน) หัวหน้าพรรคโมเดอเรต (Moderata Samlingspartiet)

3.4 กฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายรัฐธรรมนูญ หรือพระราชบัญญัติ เป็นรูปแบบกฎหมายเบื้องต้นของสวีเดนซึ่งมี 4 ฉบับ ได้แก่

3.4.1 รูปแบบการบริหารรัฐบาล Regeringsformen มีความสำคัญมากที่สุดในกฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งหมด ซึ่งระบุถึงการแบ่งอำนาจการปกครองระหว่างรัฐสภาและรัฐบาล

3.4.2 กฎบัญญัติการสืบราชวงศ์ Successionsordningen ซึ่งกำหนดว่าผู้ใดจะเป็นผู้สืบราชวงศ์เมื่อประมุขของประเทศองค์ปัจจุบันสิ้นพระชนม์

3.4.3 กฎหมายเสรีภาพในการตีพิมพ์ Tryckfrihetsförordningen ซึ่งเป็นกฎระเบียบเกี่ยวกับเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และบ่งบอกว่าสิ่งใดที่ห้ามตีพิมพ์ นอกจากนี้ยังมีกฎระเบียบที่เรียกว่า ระเบียบการรับทราบเอกสารทางราชการ (Offentlighetsprincipen) ซึ่งหมายความว่า ทุกคนมีสิทธิรับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับเอกสารของหน่วยงานราชการ

3.4.4 กฎหมายเสรีภาพในการออกความคิดเห็น Yttrandefrihetsgrundlagen มีลักษณะคล้ายกับกฎหมายเสรีภาพในการตีพิมพ์ แต่ใช้ปฏิบัติต่อสื่อมวลชนสมัยใหม่ซึ่งกฎหมายเสรีภาพในการตีพิมพ์ไม่ครอบคลุม

3.5 การแบ่งเขตการปกครอง การแบ่งการปกครองของประเทศสวีเดน สวีเดนแบ่งการปกครองออกเป็น 21 มณฑล (Län) ซึ่งแต่ละมณฑลไม่มีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง นอกจากนั้นยังมีการแบ่งการปกครองในระดับเทศบาล (Landsting) โดยในแต่ละมณฑลประกอบไปด้วยหลายเทศบาล ซึ่งปัจจุบันมีเขตเทศบาลรวมทั้งประเทศ 290 เขต สมาชิกของเทศบาลได้มาจากการเลือกตั้ง และมีความรับผิดชอบหลักเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนในด้านต่างๆ ที่สำคัญคือด้านการรักษาพยาบาล ดังนั้นหากประเทศไทยต้องการขยายบริการด้านการรักษาพยาบาลไปสู่ชาวสวีเดน จึงจำเป็นต้องดำเนินการผ่านเทศบาลเป็นหลัก

3.6 พรรคการเมืองที่สำคัญ ปัจจุบัน (ปี 2557) สวีเดนมีพรรคการเมืองที่สำคัญ ดังนี้

3.6.1 พรรค Swedish Social Democratic Party ซึ่งมีนโยบายแบบสังคมนิยม อาทิ การเน้นส่งเสริมให้ ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศเข้าถึงสวัสดิการภาครัฐในด้านต่างๆ ที่จำเป็น

3.6.2 พรรค Moderate Party ซึ่งมีนโยบายแบบอนุรักษนิยม โดย เน้นการดำเนินเศรษฐกิจแบบ เสรีนิยมหรือทุนนิยม (Laissez-faire) ที่ให้ความสำคัญกับกลไกตลาด และให้เสรีภาพแก่เอกชนในการเลือกดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

3.6.3 พรรค Green Party ซึ่งมีนโยบายหลักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

3.6.4 พรรค Liberal People's Party ซึ่งมีนโยบายแบบเสรีนิยม ที่ให้ความสำคัญกับสิทธิ และเสรีภาพ อาทิ ของบุคคล และสื่อมวลชน รวมทั้งความเท่าเทียมกันในสังคม

3.6.5 พรรค Center Party ซึ่งมีนโยบายแบบผสมระหว่างเสรีนิยม กับนโยบายในด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

3.6.6 พรรค Sweden Democrats ซึ่งมีนโยบายแบบชาตินิยม ผสมกับแบบอนุรักษ์นิยมเชิงสังคมที่เน้น ในด้านการรักษา ค่านิยมทางสังคมแบบดั้งเดิมของประเทศ

3.7 บุคคลสำคัญ

ประมุข สมเด็จพระราชาธิบดีคาร์ลกุสตาฟที่ 16 (King Carl XVI Gustaf) ขึ้นครองราชย์ตั้งแต่ 19 ก.ย. 2516 (ค.ศ. 1973)

นายกรัฐมนตรี นาย Fredrik Reinfeldt (พรรค Moderate) ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ 5 ตุลาคม 2549 – ปัจจุบัน (ค.ศ. 2006 - ปัจจุบัน)

รัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจ (Minister for Trade และ Minister for Nordic Cooperation, Ministry for Foreign Affairs) นางสาว Ewa Björling (พรรค Moderate) ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี 2550 – ปัจจุบัน (ค.ศ. 2007 - ปัจจุบัน)

เอกอัครราชทูตสวีเดนประจำประเทศไทย นาย Klas Molin (ค.ศ. 2011 - ปัจจุบัน)

3.8 การเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศที่สวีเดนเข้าเป็นสมาชิก (เอกสารตัวอย่างดังแนบท้าย) คือ ADB (nonregional member), AfDB (nonregional member), Arctic Council, Australia Group, BIS, CBSS, CE, CERN, EAPC, EBRD, EIB, ESA, EU, FAO, G-9, G-10, IADB, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICt, ICRM, IDA, IEA, IFAD, IFC, IFRCs, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, ITUC, MIGA, MINURCAT, MONUC, NAM (guest), NC, NEA, NIB, NSG, OAS (observer), OECD, OPCW, OSCE, Paris Club, PCA, PFP, Schengen Convention, UN, UNCTAD, UNESCO, UNHCR, UNIDO, UNMIL, UNMIS, UNMOGIP, UNOMIG, UNRWA, UNTSO, UPU, WCO, WEU (observer), WFTU, WHO, WIPO, WMO, WTO, ZC

4. นโยบายเศรษฐกิจ

นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล นายเฟรดริก ไรน์เฟลด์ท (Fredrik Reinfeldt) ได้ให้คำมั่นว่าจะดำเนินการปฏิรูประบบเศรษฐกิจของรัฐบาลสวีเดน ดังนี้

4.1 นโยบายการสร้างงาน โดยการเพิ่มการจ้างงานจำนวน 50,000 งาน ภายใน 2 – 3 ปี การขยายตลาดแรงงานด้วยการให้สิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจ อาทิ การให้เงินอุดหนุนแก่บริษัทซึ่งว่าจ้างคนว่างงาน และการลดสวัสดิการสังคมสำหรับคนว่างงาน (Unemployment Benefits) เพื่อกระตุ้นให้คนเร่งหางานทำ การสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมว่าจ้างคนเพิ่มมากขึ้นโดยการปรับปรุงกฎหมายการจ้างงานให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจมากขึ้น

4.2 ดำเนินนโยบายลดอัตราภาษี ซึ่งได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล

4.3 ปฏิรูปรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ การแปรรูปทรัพย์สินของรัฐบาลโดยการจำหน่ายหุ้นของรัฐ (State-Owned Shares) ซึ่งคาดว่าจะมีมูลค่า 25 พันล้านยูโรหรือครึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นที่รัฐครอบครองทั้งหมด ภายในระยะเวลา 4 ปี โดยเริ่มจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ตามด้วยบริษัทที่มีได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และหน่วยงานบริการด้านสาธารณสุขทั้งนี้ปัจจุบันบริษัทสำคัญที่รัฐครอบครองอยู่ได้แก่ Nordea Bank (รัฐถือหุ้นร้อยละ 19.9) TeliaSonera (ร้อยละ 45.3) และสายการบิน สแกนดิเนเวีย (ร้อยละ 21.4) ทั้งนี้ นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลนาย Fredrik Reinfeldt ได้เปลี่ยนแปลงแนวทางเศรษฐกิจของสวีเดนที่แต่เดิมภาครัฐบาลมีบทบาทมากต่อเศรษฐกิจ และมีผลทำให้เศรษฐกิจสวีเดนเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทว่า ไม่ได้ทำให้พรรค Social Democrat ซึ่งเป็นพรรครัฐบาลเดิมที่ทำหน้าที่บริหารประเทศเป็นเวลา 12 ปี ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง เนื่องจากพรรคร่วมฝ่ายค้านฯ ได้ชี้ให้เห็นถึงจุดอ่อนของนโยบายเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาการว่างงาน อีกทั้งมีการเรียกเก็บภาษีในอัตราสูง โดยของสวีเดนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 55 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ภาษียรายได้นั้นมีอัตราสูงถึงร้อยละ 40 - 57 (นอกจากนี้ นายจ้างต้องเสียภาษีสมทบอีกร้อยละ 32.28) ภาษียรายได้นิติบุคคลมีอัตราร้อยละ 28 และภาษีมูลค่าเพิ่มมีอัตราร้อยละ 25 ดังนั้น เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการควบคุมเศรษฐกิจของรัฐจึงได้กระแสนตอบรับที่ดีจากภาคธุรกิจและชาวสวีเดนโดยรวม

5. มาตรการทางภาษี

ในฐานะที่เป็นสมาชิกของสหภาพยุโรป สวีเดนจึงมีการดำเนินนโยบาย กฎระเบียบ และมาตรการทางการค้าที่เป็นไปตามนโยบายการค้าร่วมของสหภาพยุโรป ซึ่งเรียกเก็บภาษีนำเข้า-ส่งออกในอัตราเดียวกัน

5.1 สินค้าอุตสาหกรรม โดยทั่วไปแล้ว EU ค่อนข้างเปิดตลาด ยกเว้นสินค้าบางประเภทที่ยังมีอัตราภาษีสูง เช่น รถบรรทุก (Truck) รถยนต์ (Passenger Car) เครื่องใช้ไฟฟ้า และสิ่งทอ

5.2 สินค้าเกษตร

สหภาพยุโรปมีการดำเนินนโยบายเกษตรร่วม (Common Agricultural Policy: CAP) ซึ่งเป็นการให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรในสามแนวทางได้แก่ 1) Import Tariffs: การกำหนดภาษีสินค้าเกษตรเพื่อให้ราคาในตลาดโลกเพิ่มสูงขึ้นเท่า Target Price ของสหภาพยุโรป (ราคาสูงสุดที่เหมาะสมสำหรับสินค้าเกษตรในสหภาพยุโรป) 2) Intervention Price: การตั้งราคาแทรกแซงกรณีที่ราคาสินค้าเกษตรในสหภาพยุโรปต่ำลงเพื่อพยุงราคาสินค้าเกษตรโดยราคาแทรกแซงต่ำกว่า Target Price และ 3) การอุดหนุนการเพาะปลูกพืชผลบางชนิด โดยให้เงินอุดหนุนตามปริมาณพื้นที่เพาะปลูก ดังนั้นภาษีสำหรับสินค้าเกษตรที่ EU ไม่ได้ผลิตเอง (เช่น กาแฟ ชา และเครื่องเทศ) จะต่ำกว่าสินค้าภายใน CAP และสินค้าเกษตรแปรรูป ส่วนสินค้าที่มีภาษีสูง ได้แก่ เนื้อสัตว์ ผลิตภัณฑ์เนย นม ธัญพืชแปรรูปและไม่แปรรูป ผักและผลไม้แปรรูป โดยสินค้าที่มีภาษีสูงจะมีการกำหนดโควตา

ในช่วงที่ผ่านมางบประมาณที่ใช้ใน CAP มีปริมาณสูงและไม่ชัดเจน อีกทั้งก่อให้เกิดผลเสียหลายอย่างตามมา ทำให้สหภาพยุโรปทำการปฏิรูป CAP หลายครั้ง ครั้งล่าสุด คณะกรรมาธิการเกษตรของรัฐบาลยุโรปได้มีมติผ่านร่างนโยบายเกษตรร่วมฉบับใหม่ (2014-2020) โดยมีประเด็นที่สำคัญ ได้แก่

- **Greening** ยังคงหลักการการเกษตรสีเขียว เช่น การปลูกพืชแบบหลากหลาย และการเน้นถึงระบบนิเวศของฟาร์ม แต่เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในทางปฏิบัติ ได้มีการยกเว้นแก่ฟาร์มขนาดเล็ก (เนื้อที่ไม่เกิน 62.5 ไร่) ส่วนฟาร์มขนาดกลาง (62.5-197.5 ไร่) สามารถขอยกเว้นได้ ทั้งนี้ ฟาร์มขนาดเล็กและกลางมีสัดส่วน 82% ของฟาร์มทั้งหมดใน EU
- การจำกัดการจ่ายเงินโดยตรง จำกัดการจ่ายเงินโดยตรงไม่เกิน 300,000 ยูโร/ฟาร์ม และลดการอุดหนุนแก่ฟาร์มที่มีรายได้สูง
- การจ่ายเงินอุดหนุนอย่างยุติธรรม ให้จ่ายเงินโดยตรงเฉพาะเกษตรกรหรือองค์กรการเกษตรที่มีรายได้หลักจากการทำการเกษตร
- การบริหารความเสี่ยง ให้จัดสรรเงินเพื่อการพัฒนาชนบท กองทุนรวม และการประกันพืชผล เพื่อสร้างเสถียรภาพของรายได้แก่เกษตรกร
- การสนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่ (อายุไม่เกิน 40 ปี และมีพื้นที่การเกษตรไม่เกิน 500 ไร่) ให้เงินโบนัส 25% ของจำนวนเงินที่จ่ายโดยตรงในช่วง 5 ปีแรก

5.3 ภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT)

สหภาพยุโรปยินยอมให้สมาชิกกำหนดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) ที่เรียกเก็บภายในประเทศสมาชิกได้ในระดับที่ต่างกัน (National Level) โดยสวีเดนกำหนดอัตราภาษี VAT ดังนี้

1. อัตราทั่วไปร้อยละ 25 สำหรับสินค้าและบริการโดยทั่วไป
2. อัตราร้อยละ 12 สำหรับสินค้าประเภทอาหาร
3. อัตราร้อยละ 6 สำหรับสินค้าประเภทหนังสือ

6. มาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษี

มาตรการในกรอบของสหภาพยุโรป มาตรการที่มีใช้ภาษีของสหภาพยุโรปนับว่ามีความสำคัญและเป็นประเด็นที่จะต้องติดตามอย่างใกล้ชิด เนื่องจากมีได้กำหนดเป็นอัตราตายตัว แต่อาศัยมาตรการตรวจสอบ การเปิดเผยข้อมูล หรือระเบียบบางอย่างที่ต้องผ่านการขออนุญาตจากสหภาพยุโรป มาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ

1. คุ้มครองด้านสุขอนามัย คน พืช สัตว์ (Health)
2. คุ้มครองสิ่งแวดล้อม (Environment)

3. คุ้มครองแรงงาน (Labor)

มาตรการที่มีใช้ภายในสหภาพยุโรปบังคับใช้กับประเทศไทยมีค่อนข้างหลากหลาย ที่สำคัญได้แก่

6.1 การใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (AD/CVD) ในปัจจุบัน (ปี 2557) สหภาพยุโรปเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน (AD/CVD) กับสินค้าไทย 6 รายการ ได้แก่ 1. ข้อต่อท่อเหล็ก (Pipe Fitting) 2. ขั้วโพลีเอทิลีนป้องกัน 3. Ring Binder Mechanisms 4. เกลียวข้อต่อท่อของเหล็กหล่ออบเหนียว 5. ผ้าทอทำด้วยใยแก้ว 6. รถบรรทุก (Hand Pallet Trucks) (สำนักปกป้องและตอบโต้ทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศ)

6.2 มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary Measures) โดยมีสินค้าในกลุ่มเกษตรกรรมและอาหาร เช่น ข้าว มันสำปะหลัง ปลา ไก่ กุ้ง เป็นต้นที่มีข้อกำหนดห้ามใช้ส่วนผสมหรือเคมีบางอย่างในการผลิต เพื่อป้องกันการมีสารตกค้างเกินระดับที่ปลอดภัย ทำให้ผู้นำเข้าจะต้องตรวจสอบว่าคุณภาพ ขนาด น้ำหนัก หีบห่อ หรือ ฉลากสินค้าเป็นไปตามกำหนดหรือไม่

นอกเหนือจากการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัยพืชที่กำหนดเป็นระเบียบถาวรแล้ว สหภาพยุโรปยังสามารถประกาศ ห้ามหรือลดการนำเข้าสินค้าบางชนิดได้เป็นการชั่วคราว หากพบว่าเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนยุโรป เช่น ไทยได้ถูกห้ามส่งสินค้าประเภทไก่สดเข้าสหภาพยุโรปอันเนื่องมาจากโรคไข้หวัดนกระบาด โดยมีผลบังคับใช้เมื่อ มกราคม 2547 (2004) และต่อมาได้ยกเลิกการห้ามนำเข้าแล้วตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2555 เป็นต้นมา

6.3 มาตรการกฏระเบียบสินค้าอุตสาหกรรม (Technical Barriers to Trade) กฏระเบียบทางมาตรฐานและเทคนิคของสหภาพยุโรปกับประเทศสมาชิกยังไม่กลมกลืนกันอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ สินค้าที่วางขายในตลาดของประเทศสมาชิกจะต้องสอดคล้องกับกฎหมายของประเทศสมาชิกและกฎหมายของสหภาพยุโรป ความสอดคล้องกับกฏระเบียบถูกสร้างขึ้นโดย Conformity Assessment Procedure โดยกฏระเบียบสินค้าในระดับสหภาพยุโรปมีสองประเภท คือ กฏระเบียบที่กำหนดรายละเอียดข้อกำหนดทางเทคนิคโดยเฉพาะเจาะจง (Old Approach Directives) และกฏระเบียบที่กำหนดข้อกำหนดที่จำเป็นเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ด้านสุขอนามัย ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม (New Approach Directives)

กฏระเบียบมาตรฐานทางเทคนิคสินค้าอุตสาหกรรมของสหภาพยุโรปที่สำคัญ ได้แก่

- RoHS (Directive on Restriction of the Use of Certain Hazardous Substance) คือระเบียบว่าด้วยการจำกัดการใช้สารที่เป็นอันตรายบางประเภทในผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของสหภาพยุโรป สารอันตรายที่ถูกห้ามโดยระเบียบนี้มีทั้งหมด 6 ชนิด ได้แก่ ตะกั่ว ปรอท แคดเมียม ฮาซวาเรนท์โครเมียม (Hexavalent Chromium) โพลีโบมีเนต ไบฟีลีน (Polybrominated Biphenyls: PBB) และ โพลีโบมีเนต ไบฟีลีน เอเทอร์ (Polybrominated Biphenyls Ether: PBDE) สหภาพยุโรปห้ามใช้สารเหล่านี้ในผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ที่ผลิตหรือส่งมาขายในสหภาพยุโรป

ระเบียบนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภายุโรปและประกาศบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2549 (2006)

- WEEE: Directive on Waste Electrical and Electronic Equipment หมายถึง ระเบียบว่าด้วยการจัดการเศษซากผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของสหภาพยุโรป

สหภาพยุโรปกำหนดระเบียบ วิ ขึ้นเพื่อวางมาตรการในการป้องกันการเพิ่มปริมาณของซากผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (WEEE) และการใช้ซ้ำ (Reuse) และการหมุนเวียนนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) โดยผ่านระบบการรับคืน (Return) และส่งเสริมการนำชิ้นส่วน/วัสดุกลับคืน (Recovery) และการจัดเก็บรวบรวม (Collection) ของผู้ผลิต และเพื่อลดความเสี่ยงและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากการกำจัดซาก ระเบียบวิ (WEEE) นี้พัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Principle of Producer Responsibility) โดยสหภาพยุโรปใช้กลไกตลาดเป็นเครื่องมือในการบังคับให้ผู้ผลิตหากลยุทธในการจัดการกับซากผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคทิ้ง ที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่าที่สุด และกำหนดให้ผู้ผลิตต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดการทั้งหมด

ระเบียบนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภายุโรปและประกาศบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2546 (2003) ประเทศ

สมาชิกสหภาพยุโรปได้เปรียบวิ นีนี้เป็นกฎหมายเพื่อบังคับใช้ภายในประเทศ (กฎหมายระดับชาติ) ของตนแล้ว ตั้งแต่วันที่ 13 สิงหาคม 2547 (2004)

- REACH: Registration Evaluation and Authorization of Chemical Products เป็นมาตรการทางเทคนิคทางการค้าของสหภาพยุโรปที่เกี่ยวข้องกับเคมีภัณฑ์ ซึ่ง กำหนดให้มีการจดทะเบียนโดยผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าสารเคมีในสหภาพยุโรปสำหรับสารเคมีที่มี การผลิตหรือนำเข้าตั้งแต่ 1 ตันต่อปี ในกรณีผู้ผลิตนอกสหภาพยุโรปไม่สามารถดำเนินการเองได้แต่ต้องมีบุคคลหรือนิติบุคคลที่มีภูมิลำเนาอยู่ในสหภาพยุโรปทำการแทนเรียกว่า Only Representative โดยกำหนดสารที่ต้องจดทะเบียนดังนี้

1. สารเคมี (Substance) ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสังเคราะห์ขึ้นและหมายรวมถึง สารเจือปน (Additive) ที่ใส่ไว้เพื่อช่วยให้สารนั้นคงตัวและสิ่งปนเปื้อน (Impurity) ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตที่มีอยู่ในสารนั้นด้วย

2. สารเคมีที่อยู่ในเคมีภัณฑ์ (Substance in Preparation) สารเคมีที่อยู่ในของผสมในรูปของแข็งหรือสารละลายที่ประกอบด้วยสารเคมี ตั้งแต่สองชนิดขึ้นไป

3. สารเคมีที่อยู่ในผลิตภัณฑ์ (Substance in Article) หากมีปริมาณสารเคมีในผลิตภัณฑ์ทั้งหมด ณ 1 ตัน/ผู้ผลิตหรือนำเข้า/ปี และ สารเคมีนั้นแพร่กระจายขณะใช้งานปกติ

โดยกำหนดระยะเวลาการจดทะเบียนให้แล้วเสร็จหลังจากกฎหมายมีผลบังคับใช้ ดังนี้

ปริมาณสารเคมี (ปริมาณที่ผลิต/นำเข้า ต่อปีต่อราย)	ให้เวลาเตรียมการ	กำหนดเวลาสิ้นสุด การขอจดทะเบียน	จำนวนรายการสารเคมี ที่คาดว่าจะต้องจดทะเบียน
สารเคมี $\geq 1,000$ ตัน สารกลุ่ม CMR ≥ 1 ตัน R50/53 ≥ 100 ตัน	3 ปี	พ.ศ. 2553	2,600
100 - 1,000 ตัน	6 ปี	พ.ศ. 2556	2,900
10 - 100 ตัน	11 ปี	พ.ศ. 2561	4,600
1 - 10 ตัน	11 ปี	พ.ศ. 2561	20,000

(รายละเอียดเพิ่มเติมสามารถดูได้ที่ <http://echa.europa.eu> และข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการไทยที่ <http://app.tisi.go.th/REACH/info.html>)

6.4 IUU Fishing (Council Regulation (EC) No. 1005/ 2008 of 29 September 2008 Establishing a Community System to Prevent, Deter and Eliminate Illegal, Unreported and Unregulated Fishing) คือ ระเบียบที่ออกโดยกระทรวงประมงและกิจการทางทะเล (DG MARE) คณะกรรมาธิการยุโรป เพื่อป้องกัน ต่อต้าน และจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกัน ต่อต้าน และจัดการค้าสินค้าประมงทุกชนิดที่มาจาก การทำประมงแบบผิดกฎหมายที่จะเข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรป สำคัญสำคัญของระเบียบฯ คือ สินค้าประมงที่จะสามารถนำเข้าและ ส่งออกมายังสหภาพยุโรปได้ จะต้องแนบใบรับรองการจับสัตว์น้ำ (Catch Certificate) กำกับมาด้วยเท่านั้น เนื่องจากจะทำให้ สามารถตรวจสอบย้อนกลับที่มาของสินค้าประมงที่นำเข้าไปในตลาดได้ โดยใบรับรองการจับสัตว์น้ำนี้จะออกโดยหน่วยงาน รับผิดชอบ (Competent Authority) ของประเทศเจ้าของธง ยืนยันว่าสินค้านี้ได้มาจากการทำประมงผิดกฎหมาย ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 (2010)

6.5 อียูพี หรือ EuP (Directive on Eco-design Requirements for Energy-Using Products) คือ "กรอบระเบียบ" (Framework Directive หรือ "กฎหมายแม่") ที่สหภาพยุโรปบังคับให้ ต้องมีการปรับปรุงสมรรถนะทางสิ่งแวดล้อมของสินค้าที่ใช้ พลังงานทุกประเภท (Energy-Using Products) ตั้งแต่ขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์ ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 26 กรกฎาคม 2548 มีวัตถุประสงค์ เพื่อวางกรอบในการออกข้อกำหนดการออกแบบเชิงนิเวศเศรษฐกิจ (Eco-Design) สำหรับ

ผลิตภัณฑ์ที่ใช้พลังงาน (EuP) ให้เป็นในทิศทางเดียวกันทั่วสหภาพยุโรป เพื่อให้มั่นใจได้ว่า EuP เป็นผลิตภัณฑ์รักษ์สิ่งแวดล้อม (Eco-Products) และก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยการเพิ่มประสิทธิภาพ ในการใช้พลังงานและการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม และเพิ่มความมั่นคงในแหล่งพลังงานไปพร้อมกัน

ระเบียบ EuP ได้นำแนวคิดและกลไกการวางนโยบายในรูปแบบใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิผลและก่อให้เกิด Synergy ในกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมอื่นที่เกี่ยวข้องกัน เช่น ระเบียบ WEEE, RoHS ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการใช้พลังงานของเครื่องใช้ ระเบียบการติดป้ายพลังงาน (Energy Labeling Directive) เป็นต้น และใช้มาตรการ/กลไกที่เคยมีรากฐานไว้ในอดีตเป็นเครื่องมือ เช่น ระเบียบการประเมินการเป็นไปตามข้อกำหนดและกฎการติดเครื่องหมาย CE การขึ้นทะเบียนในระบบบริหารสิ่งแวดล้อม (EMAS) ระบุฉลากสิ่งแวดล้อม (Eco-Label) และการกำหนดมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับร่วมกัน (Harmonized Standards) เป็นต้น

6.6 การห้ามใช้สาร BPA ล่าสุดได้มีการออกประกาศห้ามใช้สาร BPA ในบรรจุภัณฑ์อาหารสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปีในสวีเดน ซึ่งสาร Bisphenol A (BPA) เป็นสารเคมีที่เป็นส่วนประกอบสำคัญของพลาสติกชนิดโพลีคาร์บอเนตที่ใช้ผลิตภาชนะกระป๋อง ขวดน้ำ ขวดนมเด็ก และ CDs ฯลฯ ซึ่งอาจหลุดร่อนและละลายปนอยู่ในอาหารได้ ส่งผลกระทบต่อระบบประสาท และพัฒนาการของทารกในครรภ์ เด็กทารก และเด็กเล็ก ประเทศสวีเดนจึงออกประกาศแก้ไขระเบียบว่าด้วยอาหาร (2006: 813) เมื่อวันที่ 17 เมษายน 2555 โดยระบุข้อห้ามในการใช้สาร BPA และส่วนประกอบของสาร BPA ที่ใช้เป็นสารเคลือบบรรจุภัณฑ์อาหารสำหรับเด็กอายุ 0 – 3 ปี ซึ่งได้เริ่มมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2556

นอกจากสวีเดนแล้ว ยังมีอีกหลายประเทศที่ได้ออกกฎหมายห้ามใช้สาร BPA ในภาชนะบรรจุอาหารและเครื่องดื่ม โดยเฉพาะสำหรับเด็กและทารก อาทิ สหรัฐอเมริกา แคนาดา จีน มาเลเซีย แอฟริกาใต้ และอาร์เจนตินา สำหรับสหภาพยุโรปได้มีการออก Directive 2011/8/EU ลงวันที่ 28 มกราคม 2554 กำหนดห้ามใช้สาร BPA ในการผลิตขวดนมสำหรับเด็ก และห้ามวางจำหน่าย หรือนำเข้าขวดนมที่มีสารดังกล่าวใน EU นอกจากนี้จะปฏิบัติตามระเบียบกลางของ EU แล้ว ประเทศสมาชิกหลายประเทศ ยังได้ออกระเบียบบังคับใช้ในประเทศของตนเอง อาทิ เดนมาร์กออกประกาศห้ามใช้สาร BPA ในวัสดุสัมผัสอาหารสำหรับเด็กแรกเกิดจนถึง 3 ปี ฝรั่งเศสออกพระราชบัญญัติห้ามใช้สาร BPA ในวัสดุสัมผัสอาหารทุกประเภท รวมทั้งออสเตรียที่ได้ห้ามผลิตและจำหน่ายสินค้าประเภทหัวนมยางสำหรับเด็ก หรือ Pacifiers and Teethers ที่มีสาร BPA

7. ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างสวีเดนกับประเทศไทย

7.1 ความร่วมมือภาครัฐบาล

- ไทยกับสวีเดนมีความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ วิชาการและวิทยาศาสตร์ (Agreement on Economic Technical and Scientific Cooperation) ลงนามเมื่อ 26 กันยายน 2532 (1989) แต่ไม่มีการตั้งคณะกรรมการร่วมและไม่มีการประชุมระหว่างกัน

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยและสวีเดนได้ลงนามแผนปฏิบัติการร่วมไทย – สวีเดน ฉบับที่ 1 (Joint Plan of Action) เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2549 (2006) และได้ลงนามแผนปฏิบัติการร่วมไทย – สวีเดน ฉบับที่ 2 (2556-2560) เมื่อเดือนมีนาคม 2556

- เมื่อเดือนกันยายน 2549 (2006) กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ ร่วมกับสถานเอกอัครราชทูตสวีเดนประจำประเทศไทยได้จัดสัมมนาทางเศรษฐกิจไทย- สวีเดน ทั้งที่กรุงเทพฯ และ จ.เชียงใหม่ ในหัวข้อ “Export Market Sweden” และ “Profit from Environmental Regulations - the Swedish Experience and Business Practice” ตามลำดับ การจัดสัมมนาดังกล่าวเป็นกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือด้านเศรษฐกิจภายใต้แผนปฏิบัติการร่วมไทย-สวีเดน โดยมีเป้าหมายสำคัญ เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยทราบถึงกฎระเบียบการค้าของสวีเดนและสหภาพยุโรป รวมทั้ง ลักษณะสภาพตลาดการค้า การบริโภคและการนำเข้าของสวีเดน

- สถานเอกอัครราชทูตสวีเดนประจำประเทศไทยได้เปิดสำนักงานพาณิชย์แห่งใหม่ในประเทศไทย เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2551 (2008) ณ อาคาร Athene Tower แขวงลุมพินี กรุงเทพฯ

7.2 ความร่วมมือภาคเอกชน

สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยได้ลงนามความตกลงกับหอการค้าสวีเดน ในเดือนพฤษภาคม 2546 (2004) ณ กรุงสตอกโฮล์ม

7.3 เส้นทางเข้าสู่ตลาดประเทศสวีเดน

ลักษณะตลาด สวีเดนเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย มีชื่อเสียงว่าเป็นตลาดที่มีอำนาจซื้อสูง เน้นด้านคุณภาพของสินค้า และการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยผู้นำเข้าสวีเดนเน้นและ คาดหวังสินค้าที่ดี การผลิตที่มีคุณภาพ มีการออกแบบที่ดี ทียบห่อดี และการส่งมอบที่ตรงเวลา

ผู้บริโภคชาวสวีเดนมีความระมัดระวังด้านราคา (Price-Conscious) และมีความตระหนักรู้ว่า ตนเองเหมาะสมที่จะจ่ายเงินซื้อสินค้าและบริการอะไรในราคาเท่าไร สินค้าหลายอย่างอาจขายได้ดีในบางประเทศ แต่อาจไม่ประสบความสำเร็จในตลาดสวีเดน

ในร้านค้าส่วนใหญ่มีพนักงาน อยู่จำกัดเนื่องจากค่าจ้างแรงงานแพง ทำให้ต้นทุนสูง ดังนั้น สินค้าต้องสามารถนำเสนอขายได้ด้วยคุณสมบัติ คุณภาพของตัวเอง โดยไม่จำเป็นต้องมีพนักงานทำหน้าที่ส่งเสริมการขาย หรือแนะนำสินค้า

นอกจากนี้สวีเดนยังมีบริษัทข้ามชาติ (Multinational Companies) เป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับขนาดของเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งหมายถึงว่าสินค้าที่เข้าสู่ประเทศสวีเดนมีโอกาที่จะได้รับการส่งออกต่อไปยังตลาดโลกได้โดยผ่านทางบริษัทข้ามชาติเหล่านี้

ชาวสวีเดนให้ความสำคัญกับเวลา และไม่นิยมการประชุมที่ไม่มีวัตถุประสงค์ที่เด่นชัดและผลประโยชน์ทางธุรกิจที่ เป็นจริงได้

ค่าครองชีพในสวีเดนมีอัตราสูง โดยสตอกโฮล์มเป็นเมืองที่มีค่าครองชีพสูงเป็นอันดับ ต้นๆ โลก ซึ่งนับว่าเป็นทั้งโอกาสในด้านการขายสินค้า และสิ่งท้าทายในการทำธุรกิจในสวีเดน

7.4 สินค้าไทยและบริการที่มีช่องทางในการขยายการส่งออกไปสวีเดน

ธุรกิจบริการที่สำคัญที่นำไปลงทุนในตลาดสวีเดน ได้แก่ร้านอาหารไทยเนื่องจากร้านอาหารไทยกำลังเป็นที่นิยมอย่างมาก โดยอาจหาผู้ร่วมทุนซึ่งเป็นชาวสวีเดน เพื่อลงทุนประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยร่วมกันหรือลงทุนในลักษณะของ Franchise ก็น่าจะมีโอกาสประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น และเป็นโอกาสของสินค้าอาหารไทย เช่น อาหารกระป๋อง อาหารสำเร็จรูป เครื่องปรุงอาหารไทย เช่น บะหมี่สำเร็จรูป ผลไม้กระป๋องและแปรรูป ผักกระป๋องและแปรรูป อาหารสำเร็จรูปแช่แข็ง ซอสพริก น้ำจิ้มไก่ น้ำมันหอย น้ำปลาและซอสปรุงรส เป็นต้น

7.5 การลงทุนของสวีเดนในไทย

- การลงทุนของสวีเดนในไทยส่วนใหญ่เป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมเบา ได้แก่ อุปกรณ์และเครื่องมือแพทย์ แผ่นเคลือบพลาสติก เหมืองแร่ซีไรท์ หลอดไฟ ของเล่นพลาสติกแผ่นอัด เป็นต้น
- เส้นทางการลงทุนของสวีเดนในประเทศไทย ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์ กิจการปลูกป่า กิจการด้านไบโอ เทคโนโลยี กิจการด้านโทรคมนาคม อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมอะไหล่ยางรถยนต์เพื่อส่งออก และอุตสาหกรรมพัสตุภัณฑ์และหีบห่อ
- ธุรกิจสำคัญของสวีเดนที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย เช่น Volvo, Saab (ยานยนต์) Ericsson (เทคโนโลยีการสื่อสาร) Electrolux (เครื่องใช้ไฟฟ้า) Vattenfall ABB (พลังงาน) Tetra Pak (บรรจุภัณฑ์) Glow Energy Public (พลังงานไฟฟ้าและไอน้ำ)
- เมื่อปี 2555 บริษัท IKEA ของสวีเดนได้ร่วมทุนกับ บริษัท สยามฟิวเจอร์ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) เปิดโครงการศูนย์การค้า “เมกะ บางนา” บนเนื้อที่ 290 ไร่ ของถนนบางนา-ตราด มูลค่าการลงทุนราว 10,000 ล้านบาท เพื่อเป็นศูนย์เฟอร์นิเจอร์ และศูนย์ตกแต่งบ้านของเมืองไทยภายใต้แบรนด์ IKEA Store และเป็นห้างสรรพสินค้าที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย เพื่อเจาะ

ตลาดกลุ่มครอบครัวและผู้บริโภคที่เน้นการตกแต่งบ้าน โดยมีเป้าหมายลูกค้า 40 ล้านคนต่อปี มีทั้งห้างสรรพสินค้า แฟชั่น ร้านอาหาร และศูนย์บันเทิงครบวงจร นอกจากนี้ บริษัทมียังแผนที่จะลงทุนพัฒนาโครงการ IKEA Store ในไทยอีก 3 แห่ง ภายใน 10 ปี ซึ่งจะทำให้ไทยมีโอกาสเป็นแหล่งผลิตสินค้า เฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา ทั้งนี้ กลุ่มเอส.พี.เอส.กรุ๊ป ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ให้กับแบรนด์ IKEA มากกว่า 20 ปี ล่าสุดได้รับคำสั่งซื้อจากกลุ่ม IKEA มูลค่าสูงถึง 15,000 ล้านบาท ทำให้บริษัทมียอดส่งออกเฟอร์นิเจอร์คิดเป็น 25% ของการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ในไทย และผลักดันให้ไทยเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่อันดับ 2 ของเอเชีย รองจากประเทศ จีน จากคำสั่งซื้อดังกล่าว IKEA จะนำสินค้าเข้าทำตลาดในเอเชียเป็นหลัก จากเดิมเน้นขายในยุโรป

7.6 การท่องเที่ยว ในปี 2556 นักท่องเที่ยวสวีเดนมีวันพักเฉลี่ย 19.51 วันต่อปี และมีการใช้จ่ายประมาณ 3,855.74 บาทต่อวัน (http://www.m-society.go.th/article_attach/11928/16184.pdf) การใช้จ่ายมุ่งเน้นไปในด้านค่าที่พัก การใช้จ่ายซื้อสินค้า ค่าอาหาร สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของชาวสวีเดนในไทยคือ จังหวัดภูเก็ต และนักท่องเที่ยวสวีเดนไม่มีข้อจำกัดด้านเวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยวโดยจะมีช่วงวันหยุดประมาณ 4-5 สัปดาห์ และได้รับเงินเดือนขณะลาพักผ่อน ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ชาวสวีเดนนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวในไทย คือ ความสามารถในการสนองต่อความต้องการของชาวสวีเดนในการท่องเที่ยวประเภทแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลของไทย ซึ่งมีความคุ้มค่าเงินในการท่องเที่ยวและความสะดวกในด้านการเดินทางคมนาคม

8. ปัญหาและอุปสรรคทางการค้าของไทย

8.1 การขนส่ง ระยะเวลาไกล ทำให้เสียค่าใช้จ่ายสูง การส่งสินค้าจำนวนน้อยจึงไม่คุ้มทุน อีกทั้งการส่งมอบสินค้าบางครั้งไม่ตรงเวลาทำให้ผู้นำเข้าเสียหาย

8.2 รสนิยมการบริโภค ชาวสวีเดนนิยมสินค้าคุณภาพสูง และเป็นสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยไม่คำนึงด้านราคามากนัก ทำให้สินค้าไทยที่มีคุณภาพรองลงมาและมีราคาถูกจำหน่ายได้ยาก

8.3 วิกฤตเศรษฐกิจ ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ การส่งออกของไทยไปยังประเทศแถบสแกนดิเนเวียมีอัตราการขยายตัวลดลงทุกประเทศ รวมถึงสวีเดน สาเหตุสำคัญเนื่องจากผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจและการเงิน ตลอดจนภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ผู้นำเข้าส่วนใหญ่ชะลอการสั่งซื้อสินค้า เนื่องจากยังคงมีสินค้าเหลืออยู่ในสต็อกเป็นจำนวนมาก แม้ว่ารัฐบาลของประเทศต่างๆ ได้พยายามใช้มาตรการอัดฉีดเม็ดเงินเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องก็ตาม

อย่างไรก็ตาม นักวิเคราะห์หลายรายต่างก็เห็นว่าเศรษฐกิจได้ตกต่ำถึงขีดสุดแล้ว และกำลังเริ่มฟื้นตัวขึ้น ซึ่งหากเศรษฐกิจเริ่มกระเตื้องและฟื้นตัวขึ้นตามที่คาดการณ์ไว้ก็น่าจะส่งผลต่อการสั่งซื้อสินค้าและการนำเข้าสินค้าจากไทยเพิ่มขึ้น

9. การแลกเปลี่ยนการเยือนระดับรัฐบาลฝ่ายไทย

9.1 เมื่อ 20-28 พฤษภาคม 2545 นายกันตธีร์ ศุภมงคล ผู้แทนการค้าไทย (TTR) พร้อมภาคเอกชนไทย เยือนสวีเดน ในโครงการ Road Show นำนักธุรกิจไทยเยือนสวีเดนเพื่อเปิดตลาดสินค้าไทยในสวีเดน ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศได้จัดร่วมกับ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยและสำนักงานผู้แทนการค้าไทย

9.2 เมื่อ 23-24 กันยายน 2547 พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เยือนสวีเดนอย่างเป็นทางการ (Official Visit) ตามคำเชิญของนาย Goran Persson นายกรัฐมนตรีสวีเดน ซึ่งนายกันตธีร์ ศุภมงคล ผู้แทนการค้าไทย (TTR) ได้ร่วมติดตามคณะนายกรัฐมนตรีเยือนสวีเดนด้วย

9.3 เมื่อ 6 ธันวาคม 2548 นาง Carin Jamtin รัฐมนตรีดูแลกิจการความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศสวีเดนเยือนไทยเพื่อมอบเงินจำนวน 2.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐจากรัฐบาลสวีเดนเข้ากองทุน UNESCAP Multi-Donor Voluntary Trust Fund for Tsunami Early Warning Arrangements in the Indian Ocean and Southeast Asia ซึ่งนับว่าสวีเดนเป็นประเทศนอกภูมิภาคมหาสมุทรอินเดียและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ประเทศแรกที่ได้ให้การสนับสนุนแก่องค์กุนดังกล่าว และยังได้พบหารือกับนายกันตธีร์ ศุภมงคล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

9.4 เมื่อ 23-24 มกราคม 2549 นาง Laila Freivalds รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสวีเดน เยือนไทยในฐานะแขกของกระทรวงการต่างประเทศ ในระหว่างการเยือน รัฐมนตรี Freivalds ได้ลงนามในแผนปฏิบัติการร่วมไทย- สวีเดน (Joint Plan of Action) ร่วมกับนายกันตธีร์ ศุภมงคล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และได้เข้าเยี่ยมคารวะนายกรัฐมนตรี

9.5 นายกรัฐมนตรีไทยได้เดินทางไปเยือนสวีเดนอย่างเป็นทางการในช่วงระหว่างวันที่ 4-5 มีนาคม 2556 และได้มีการลงนามแผนปฏิบัติการร่วมไทย - สวีเดน ฉบับที่ 2 (2556-2560) ซึ่งครอบคลุมความร่วมมือในหลายด้าน ทั้งในกรอบทวิภาคีและระหว่างประเทศ ในสาขาที่ ทั้งสองประเทศ มีศักยภาพ ได้แก่ การเกษตร ป่าไม้ สิ่งแวดล้อม พลังงานทดแทน การศึกษาวิจัย และวิทยาศาสตร์ รวมทั้งในมิติของการท่องเที่ยวและการรักษาพยาบาล

9.6 เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2556 กระทรวงการต่างประเทศได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมคณะกรรมการร่วมความร่วมมือ (Joint Cooperation Committee: JCC) ไทย-สวีเดน ครั้งที่ 1 ภายใต้แผนปฏิบัติการร่วมไทย- สวีเดน (Joint Plan of Action: JPA) ฉบับที่ 2 โดยมีนายสีหศักดิ์ พวงเกตุแก้ว ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ และนาย Frank Belfrage รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศสวีเดน เป็นประธานร่วม ซึ่งทั้ง 2 ฝ่ายได้หารือแลกเปลี่ยนความเห็นในประเด็นต่าง ๆ และฝ่ายไทยได้เชิญชวนให้นักธุรกิจสวีเดนขยายการลงทุนในไทย โดยใช้ไทยเป็นฐานการผลิตเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนในอนาคตด้วย

รวบรวมโดย สำนักยุโรป ส่วน EFTA
กันยายน 2557